Minister Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

BM-II.059.1.401.2026
Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

w odpowiedzi na interpelację nr 18019 Pana Posła Witolda Tumanowicza, w sprawie „wpływu polityki migracyjnej państwa na możliwość pozyskiwania wysoko wykwalifikowanych pracowników przez polskich eksporterów usług", proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Podstawowe kierunki polityki Rządu w zakresie migracji wyznaczone zostały w dokumencie „Odzyskać kontrolę. Zapewnić bezpieczeństwo. Kompleksowa i odpowiedzialna strategia migracyjna Polski na lata 2025-2030" (dalej jako: „Strategia"), przyjętym uchwałą nr 120 Rady Ministrów z dnia 15 października 2024 r.[1]

Strategia przyjmuje nadrzędny priorytet bezpieczeństwa rozumiany jako zobowiązanie dla działań państwa na wszystkich poziomach, tak aby zachodzące procesy migracyjne były szczegółowo regulowane i pozostawały pod kontrolą zarówno w zakresie celu przyjazdu, skali napływu, jak i państw pochodzenia cudzoziemców.

W odniesieniu do migracji pracowniczych w strategii wskazano, że zachodzące w wielu państwach wysokorozwiniętych zmiany demograficzne powodują kurczenie się zasobów pracy. Przyjmuje ona jednak wynikającą z wcześniejszych doświadczeń innych krajów zasadę, zgodnie z którą konsekwencjom tych zmian należy przeciwdziałać instrumentami takimi jak aktywizacja zawodowa grup defaworyzowanych, wydłużenie czasu dobrowolnej aktywności zawodowej bez konieczności podnoszenia wieku emerytalnego, czy modernizacja i automatyzacja produkcji oraz świadczonych usług.

Strategia przyjmując priorytet bezpiecznej i kontrolowanej imigracji zarobkowej zakłada, że Polska będzie dopuszczać do rynku pracy cudzoziemców w taki sposób, aby uzupełniać niedobory dotyczące zawodów deficytowych, tworząc przy tym specjalne regulacje mające zastosowanie do zawodów długotrwale deficytowych. Dopuszczanie cudzoziemców do polskiego rynku pracy w specjalnej procedurze będzie uzależnione od spełnienia przez nich warunków:

- posiadania obywatelstwa kraju należącego do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub państwa, z którym Polska bądź UE ma podpisaną i skutecznie realizuje umowę readmisji;
- posiadania unikatowych, wysoce specjalistycznych umiejętności (warunkiem może być też brak możliwości znalezienia pracownika o potrzebnych i unikatowych umiejętnościach w Polsce);
- otrzymywania wynagrodzenia miesięcznego co najmniej porównywalnego z pracownikami polskimi w danej branży, tak aby nie tworzyć nieuczciwej konkurencji;

[1] "Odzyskać kontrolę. Zapewnić bezpieczeństwo" - strategia migracyjna na lata 2025 - 2030 - Kancelaria Prezesa Rady Ministrów - Portal Gov.pl (dostęp - 8.07.26).

— zatrudnienia na wniosek pracodawcy realizującego inwestycje w Polsce o strategicznym znaczeniu dla gospodarki lub obronności państwa.

Prognozy dotyczące występowania na polskim rynku pracy zawodów deficytowych zamieszcza się w corocznym badaniu pn. „Barometr zawodów"[2], koordynowanym przez Wojewódzki Urząd Pracy w Krakowie. Barometr zawodów jest krótkookresową (jednoroczną) prognozą zapotrzebowania na pracowników w wybranych zawodach realizowaną na poziomie powiatowym.

Kwestie związane z wydawaniem zezwoleń na pracę uregulowano ustawą z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz aktami wykonawczymi do tej ustawy. Zgodnie z jej przepisami dostęp cudzoziemców do rynku pracy oparty jest na zasadzie komplementarności. Zawarte w tym akcie rozwiązania zakładają, że najważniejsze jest zapewnienie dostępu do polskiego rynku pracy pracownikom, którzy są obywatelami RP oraz zagwarantowanie im odpowiedniej ochrony ich praw pracowniczych. Cudzoziemcy powinni jedynie uzupełniać w niezbędnym zakresie braki kadrowe na krajowym rynku pracy, mając jednocześnie zagwarantowaną ochronę praw pracowniczych, co jest istotne zarówno dla ich bezpieczeństwa na polskim rynku pracy, jak i z punktu widzenia ochrony praw pracowniczych polskich pracowników i nienarażanie ich na naciski do ich ograniczania.

W ramach dostosowywania procedur dotyczących dostępu do rynku pracy do jego potrzeb, wydano rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 listopada 2025 r. w sprawie szczególnych przypadków, w których cudzoziemiec uprawniony do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może wykonywać pracę bez zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi. Rozporządzeniem objęto m.in. osoby wykonujące zawody medyczne (§ 1 pkt 26-30) oraz pracowników naukowych i badawczo-technicznych w instytucie badawczym (§ 1 pkt 21).

W kontekście dopasowania wydawanych zezwoleń do potrzeb rynku pracy i występujących na nim deficytów należ mieć również na uwadze, że to nie cudzoziemcy zainteresowani pracą w Polsce, a poszukujący pracowników polscy pracodawcy inicjują postępowanie o wydanie zezwolenia. Oznacza to, że osoby, które przybywają do Polski w związku z wydaniem takiego zezwolenia zaspokajają potrzeby krajowych przedsiębiorców, również tych eksportujących usługi. Świadczy o tym również fakt, że branże, w których wydaje się najwięcej zezwoleń, takie jak przetwórstwo przemysłowe, transport i gospodarka magazynowa czy budownictwo, są również branżami, w których występują deficyty kadrowe.

W bazach danych MRPiPS nie ma możliwości sprawdzenia, które z podmiotów dla jakich wydano zezwolenia na pracę są eksporterami usług, informacja w tym zakresie nie jest bowiem podawana przy składaniu wniosku o udzielenie zezwolenia.

Informuję, że kierownictwo MRPiPS nie posiada „danych dotyczących liczby wiz typu D niewydanych lub wniosków odmownie rozpatrzonych wobec pracowników spoza UE, którzy mieli podjąć pracę u polskich przedsiębiorców delegujących pracowników do państw UE". Organem właściwym w sprawach polityki wizowej jest MSZ.

Kierownictwo ministerstwa stale monitoruję sytuację na rynku pracy oraz, we współpracy z właściwymi resortami, również ogólną sytuację gospodarczą, nie dysponuje jednak szczegółowymi informacjami na temat ewentualnego wpływu aktualnej praktyki administracyjnej dotyczącej wydawania zezwoleń na pracę na działalność eksporterów

[2] Barometr Zawodów (dostęp – 8.07.26).

usług w zakresie ich kontraktów, kar umownych, przychodów oraz wpływów do budżetu państwa.

Obowiązujące zasady udzielania zezwoleń na pracę regulowane są przepisami ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która weszła w życie 1 czerwca br., wprowadzając szereg rozwiązań mających na celu zwalczanie nadużyć towarzyszących niekiedy zatrudnianiu cudzoziemców w Polsce. Kolejnym celem któremu służyło jej uchwalenie było usprawnienie prowadzenia postępowań dotyczących zezwoleń, przede wszystkim poprzez ich elektronizację.

Aktualnie w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej trwają prace nad projektem nowelizacji ww. ustawy. Jej celem jest usunięcie wątpliwości interpretacyjnych, które pojawiły w pierwszym roku obowiązywania przepisów tego aktu.[3] Dotychczasowe doświadczenia w ich stosowaniu wskazują na potrzebę doprecyzowania części regulacji, uzupełnienia odesłań oraz poprawy spójności wewnętrznej ustawy, tak aby zapewnić jej jednolitą i prawidłową wykładnię oraz stosowanie.

Planowane zmiany wpłyną korzystnie na sprawność prowadzonych postępowań dotyczących zezwoleń na pracę, w tym tych wszczynanych z wniosku przedsiębiorców eksportujących usługi.

Z wyrazami szacunku

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk
Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/

[3] Projekt ustawy o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - Kancelaria Prezesa Rady Ministrów - Portal Gov.pl (dostęp – 9.07.26).